

Lovtidende A

2021

Udgivet den 5. januar 2022

22. december 2021.

Nr. 2709.

Bekendtgørelse om straksudsendelse med deraf følgende strafafbrydelse

I medfør af § 75 a, stk. 3, og § 111, stk. 3, i lov om fuldbyrdelse af straf m.v., jf. lovekendtgørelse nr. 1333 af 9. december 2019, som ændret ved lov nr. 982 af 26. maj 2021, og efter forhandling med udlændinge- og integrationsministeren fastsættes:

Anvendelsesområde

§ 1. Denne bekendtgørelse finder anvendelse for udlændinge, som er idømt ubetinget fængselsstraf i op til 4 måneder eller er idømt fængselsstraf for overtrædelse af hjemrejselovens §§ 12, stk. 2-4, eller § 13, stk. 2 eller 4, og som i den forbindelse er udvist af landet.

§ 2. Udlændinge, hvis opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7 eller § 8, stk. 1 eller 2, er bortfaldet, jf. udlændingelovens § 21 b, stk. 1, eller § 26 c, men som ikke på tidspunktet for bortfald kunne udsendes af landet, jf. udlændingelovens § 31, og udlændinge, der har fået afslag på en ansøgning om opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7 eller § 8, stk. 1 eller 2, men som ikke på afgørelsestidspunktet kunne udsendes af landet, jf. udlændingelovens § 31, er omfattet af den persongruppe, der er nævnt i denne bekendtgørelses § 1, hvis Flygtningenævnet har vurderet, at grundlaget for afgørelsen om, at den pågældende udlænding ikke kunne udsendes af landet, jf. udlændingelovens § 31, ikke længere er til stede, jf. udlændingelovens § 53 a, stk. 1, nr. 5, jf. § 32 b, jf. § 49 b, stk. 1.

Stk. 2. Bestemmelse om straksudsendelse med deraf følgende strafafbrydelse af udlændinge, der er omfattet af stk. 1, kan træffes, uanset om den pågældende er idømt straf eller har påbegyndt afsoning af straf på et tidspunkt, hvor der ikke kunne ske udsendelse efter udlændingelovens § 31.

Grundlag for bestemmelse om straksudsendelse med deraf følgende strafafbrydelse

§ 3. Hjemrejsestyrelsen bestemmer efter straffuldbyrdeslovens § 75 a, om der skal ske straksudsendelse med deraf følgende strafafbrydelse for en udlænding, der er omfattet af §§ 1 og 2.

Stk. 2. Inden Hjemrejsestyrelsen træffer bestemmelse om straksudsendelse, vurderer styrelsen, om hensynet til retshåndhævelsen eller andre særlige omstændigheder taler for, at straffen ikke bør afbrydes, og om der er reel og konkret udsigt til, at straksudsendelse kan gennemføres.

Stk. 3. Er udlændingen dømt efter straffelovens § 81 a eller for overtrædelse af samme lovs §§ 210, 245-246, eller kapitel 24, eller for andre tilsvarende forbrydelser, hvor der er særligt tungtvejende hensyn til ofrene og deres pårørende, medfører hensynet til retshåndhævelsen som udgangspunkt, at straffen ikke afbrydes.

§ 4. Inden Hjemrejsestyrelsen træffer bestemmelse om straksudsendelse, anmoder styrelsen relevante myndigheder, herunder Flygtningenævnet, Udlændingenævnet, Udlændingestyrelsen og Styrelsen for International Rekruttering og Integration, om oplysninger vedrørende eventuelle udsendelseshindringer.

§ 5. Inden Hjemrejsestyrelsen træffer bestemmelse om straksudsendelse, hører styrelsen ligeledes politidirektøren, om der er andre særlige omstændigheder end hensynet til retshåndhævelsen, der taler for, at straffen ikke afbrydes. Høringen af politidirektøren sker alene i de tilfælde, hvor Hjemrejsestyrelsen finder, at der umiddelbart er grundlag for at træffe bestemmelse om straksudsendelse, og høringen sker på grundlag af en begrundet indstilling med Hjemrejsestyrelsens vurdering.

Stk. 2. Politidirektørens høringssvar skal, medmindre særlige efterforskningsmæssige hensyn taler imod, indeholde relevante oplysninger af politimæssig og retsforfølgingsmæssig karakter eller om særlige forhold om den pågældende, der bør tages i betragtning, herunder oplysninger om:

- 1) en anden verserende straffesag mod den dømte udlænding,
- 2) at den pågældende skal vidne i en verserende straffesag, eller
- 3) sikkerhedsmæssige hensyn, herunder hvis den pågældende af politiet skønnes at have tilknytning til en bande-gruppering.

Stk. 3. Hjemrejsestyrelsen kan samtidig med høringen efter stk. 1 høre politidirektøren om vurderingen efter § 3, stk. 2, når der er sket domfældelse efter en bestemmelse, der ikke eksplicit er nævnt i § 3, stk. 3, men hvor der kan være tale om en tilsvarende forbrydelse, hvor der er særligt tungtvejende hensyn til ofrene og deres pårørende, som taler for, at straffen ikke afbrydes.

§ 6. Hjemrejsestyrelsen træffer bestemmelse om straksudsendelse, uanset om betingelserne for løsladelse på prøve efter straffelovens bestemmelser herom er opfyldt.

Tidspunktet for straffabrydelse

§ 7. Hjemrejsestyrelsen orienterer kriminalforsorgen straks efter, at Hjemrejsestyrelsen har truffet bestemmelse om straksudsendelse. Orienteringen skal ske til det kriminalforsorgsområde, hvori den institution, som udlændingen er placeret i, er beliggende.

Stk. 2. Orienteringen skal indeholde oplysninger om den forventede straffabrydelsesdato og udsendelsesdato.

§ 8. Straffabrydelse som konsekvens af bestemmelse om straksudsendelse kan ske fra tidspunktet for endelig dom og frem til løsladelse efter udståelse af straf. Det er ikke en betingelse, at straffuldbrydelsen er iværksat efter reglerne i straffuldbrydelseslovens § 8.

Stk. 2. Straffuldbrydelsen anses for afbrudt fra det tidspunkt, hvor udlændingen er påset udrejst eller har påbegyndt ledsaget udrejse af Danmark. Hjemrejsestyrelsen orienterer straks kriminalforsorgsområdet, jf. § 7, stk. 1, 2. pkt., og politiet om dette tidspunkt.

Gennemførelse af straksudsendelse

§ 9. Hjemrejsestyrelsen forestår planlægning og gennemførelse af straksudsendelser. Hvis udlændingen er frihedsberøvet på udsendelsestidspunktet, anmoder Hjemrejsestyrelsen politiet om at afhente vedkommende i den institution, hvor den pågældende er placeret. Politiet bistår herefter Hjemrejsestyrelsen med udsendelsen af udlændingen.

§ 10. Ved straksudsendelse med deraf følgende straffabrydelse orienterer Hjemrejsestyrelsen udlændingen om, at straffuldbrydelsen vil blive genoptaget eller iværksat efter straffuldbrydelseslovens § 77, stk. 2, og denne bekendtgørelses § 12, stk. 1, hvis udlændingen på ny uden lovligt grundlag opholder sig her i landet inden for 5 år efter, at straffuldbrydelsen anses for afbrudt efter bekendtgørelsens § 8, stk. 2.

Iværksættelse eller genoptagelse af straffuldbrydelsen

§ 11. Politiet orienterer kriminalforsorgen straks efter at være blevet bekendt med, at en udlænding, der har fået

afbrudt straffuldbrydelsen efter straffuldbrydelseslovens § 75 a, stk. 1, på ny uden lovligt grundlag opholder sig her i landet inden for 5 år efter gennemførelse af udsendelsen.

§ 12. Kriminalforsorgen træffer afgørelse om iværksættelse eller genoptagelse af straffuldbrydelsen efter straffuldbrydelseslovens § 77, stk. 2.

Stk. 2. Kriminalforsorgen orienterer straks Hjemrejsestyrelsen og politiet, når der er truffet afgørelse efter stk. 1.

Administrativ klageadgang

§ 13. Hjemrejsestyrelsens bestemmelse om straksudsendelse kan ikke påklages til højere administrativ myndighed.

§ 14. Afgørelser om iværksættelse eller genoptagelse af straffuldbrydelsen, der er truffet efter straffuldbrydelseslovens § 77, stk. 2, og denne bekendtgørelses § 12, stk. 1, kan påklages til Direktoratet for Kriminalforsorgen.

Stk. 2. Afgørelser, der er truffet af Direktoratet for Kriminalforsorgen i medfør af stk. 1, kan ikke påklages til Justitsministeriet.

Stk. 3. Klage til Direktoratet for Kriminalforsorgen skal iværksættes inden to måneder efter, at afgørelsen er meddelt udlændingen. Direktoratet for Kriminalforsorgen kan i særlige tilfælde se bort fra denne frist.

Stk. 4. En klage til Direktoratet for Kriminalforsorgen har ikke opsættende virkning, medmindre Direktoratet for Kriminalforsorgen eller kriminalforsorgsområdet træffer bestemmelse herom.

Ikrafttræden

§ 15. Bekendtgørelsen træder i kraft den 7. januar 2022.

Stk. 2. Bekendtgørelse nr. 200 af 27. februar 2017 om løsladelse med henblik på straksudsendelse (straksudsendelsesbekendtgørelsen) bortfaldt den 1. juni 2021.

Justitsministeriet, den 22. december 2021

NICK HÆKKERUP

/ Anders Lotterup